Palliatieve zorg: richtlijn ter ondersteuning van collega huisartsen

Haio: CAERS Liesbeth , KUL
Promotor: VERMANDERE Mieke , KUL
Praktijkopleider: HOUBEN Vera

Context: Het verstrekken van palliatieve zorg vormt een steeds belangrijker aspect van de eerstelijnszorg, gedreven door de ouder wordende populatie en het verlangen van de patient om zo lang mogelijk thuis behandeld te worden. Er wordt onderzocht welke factoren het implementeren van palliatieve richtlijnen bevorderen of verhinderen, en er zal worden nagegaan welke factoren noodzakelijk zijn om de toepassing van richtlijnen in palliatieve zorg mogelijk te maken.

Onderzoeksvraag: Welke maatregelen kunnen de implementatie van richtlijnen over palliatieve zorg bij huisartsen verbeteren in de eerstelijnszorg?

Methode: Aan de hand van semi-gestructureerde interviews werden vijf Vlaamse huisartsen bevraagd naar hun ervaringen met het gebruik van richtlijnen voor palliatieve zorg bij het begeleiden van palliatieve patiënten. De interviews werden volgens de QUAGOL methode geanalyseerd.

Resultaten: Uit de interviews is gebleken dat het merendeel van de huisartsen de richtlijnen omtrent palliatieve zorg kent en gebruikt. Het blijkt dat het niet altijd up to date zijn, alsook onvoldoende kennis van wat de richtlijnen precies omvatten, de voornaamste factoren zijn die de implementatie van de richtlijnen bemoeilijkt. Tegelijkertijd werd toegankelijkheid (zowel in handig formaat als online) als belangrijkste factor aangegeven om richtlijnen te gebruiken. Bovendien werd ook vastgesteld dat de aanwezigheid van een breed netwerk van hulpverleners noodzakelijk is om een goed gebruik van de richtlijnen te ondersteunen.

Conclusie: Op basis van de resultaten wordt geconcludeerd dat een betere communicatie van het bestaan van de richtlijnen en verder updates hiervan een goede implementatie kan bewerkstelligen. Dit kan nuttig zijn zowel in de basisopleiding als verder via bijscholingen. Ook een centrale databank met algemene en breed goedgekeurde richtlijnen wordt geopperd als maatregel ter verbetering van implementatie van de richtlijnen.